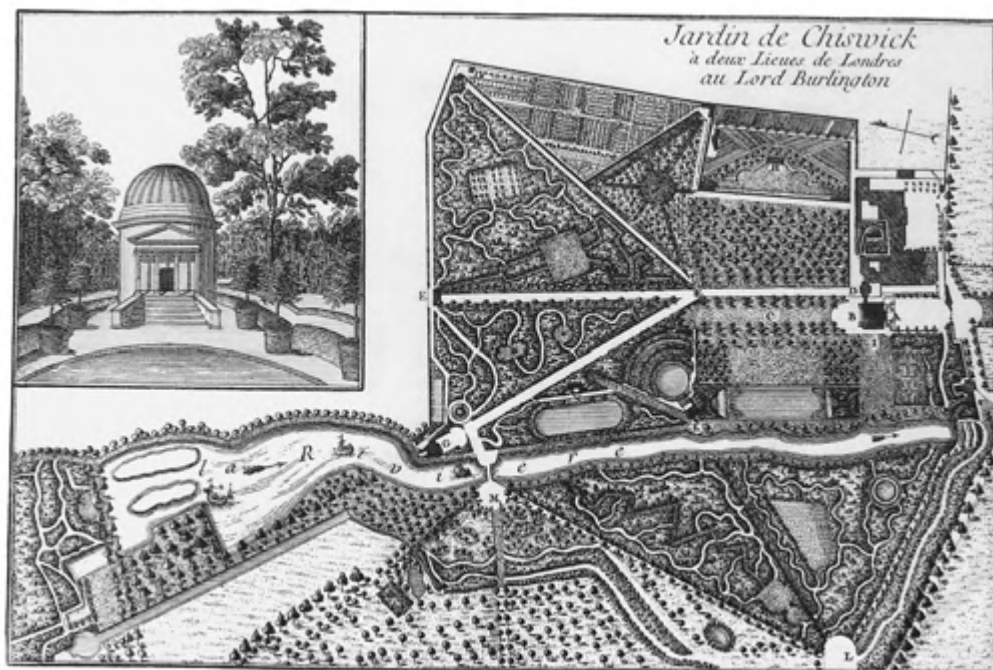

Motywy antyczne, występujące w malarstwie krajobrazowym Poussin i Lorrain, odzwierciedlają ogólny wzrost zainteresowań antykiem, z tym że w Anglii duch klasycyzmu zawsze był żywy. Spotęgowały je odkrycia i wykopaliska w Herculanium (1738) i Pompei (1748) oraz liczne badania i publikacje. W ogrodach antyk przejawiał się głównie w formach architektury parkowej oraz w rzeźbie. Znaczną rolę w programie kompozycji przestrzennej odegrał mit arkadyjski przewijający się w literaturze i malarstwie od XVI wieku. Równoległe z zamięłowaniem do starożytności klasycznej wystąpiło zainteresowanie średniowieczem. Obok antycznych, modne stały się zwłaszcza motywy gotyckie, uzupełnione następnie formami zaczerpniętymi ze sztuki krajów Bliskiego i Dalekiego Wschodu.

Wczesne ogrody krajobrazowe

Początkowe rozwiązania krajobrazowe ogrodów nie od razu przyniosły zupełną zmianę formy w nowym duchu. Pierwsze realizacje tych założeń ogrodowych noszą cechy rozwiązań przejściowych, w których nieregularność nie była jeszcze swego rodzaju dogmatem, a układ geometryczny ogrodu barokowego nie uległ całkowitemu zatraceniu. Nowe cechy rozwiązań przejawiały się początkowo w bocznych fragmentach ogrodów, zwłaszcza we wprowadzaniu naturalnych form roślinnych i krętych dróg oraz zarzuceniu symetrii. Taki charakter miał jeden z pierwszych ogrodów, oparty na motywach krajobrazowych, zrealizowany około 1714 roku

Ryc. 72. Chiswick, plan ogólny ogrodu, wg Le Rouge'a